

hvilke Beløb den angivne Fortjenesteprocent beregnes, bemærkes følgende:

For de tyske Entreprenør- og Industriarbejders Vedkommende har der efter 1941 været fastsat særlige Detailregler for Beregningen af Kostprisen og dermed for Udregningen af Nettofortjenesten. Paa Grundlag af disse Regler er et stort Antal Arbejder, navnlig Industrileverancer, blevet endelig behandlet af de danske Myndigheder inden Revisionslovens Ikrafttræden, saaledes at der i Henhold til Lovens § 2 sædvanlig ikke skal foretages yderligere Revision heraf. Endvidere foreligger et stort Antal Omkostningsberegninger og andet Regnskabsmateriale paa Grundlag af disse Regler, der nu er indarbejdet hos Revisorerne Landet over og ved de fleste af de paagældende Industrivirksomheder.

Det vil være forbundet med et særdeles stort Arbejde at foretage en Omberegning af de resterende, ikke endeligt behandlede Arbejder paa Grundlag af nye Regler for Kostprisberegningen, saaledes at Ønskeligheden af at gennemføre Revisionen af de tyske Betalinger indenfor et rimeligt Tidsrum gør det paakrævet, at Revisionen af Entreprenør- og Industriarbejderne fortsættes i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Kostprisbestemmelser.

For Entreprenørarbejdernes Vedkommende vilde der næppe blive Tale om nævneværdige Ændringer af Kostprisbestemmelserne.

Om Beregningen vedrørende Industrileverancerne kan anføres, at der i Kostprisen indgaar højere Afskrivningsbeløb, end Skattevæsenet tillader, og undertiden et Beløb til Forrentning af Driftsanlæggene, dog højst 2 pCt. af Salgsprisen. Dette opvejes dog i nogen Grad af, at de særlige Regler ikke tillader eller kun delvis tillader Medregning af forskellige Udgifter til Salgs- og Serviceorganisation, Filial- eller Salgskontorer, Salgsrepræsentanter, Salgsprovisioner, Kasserabat, Kundeservice i Forbindelse med Enkelt salg, Reklamer samt Repræsentationsudgifter. Ekstraordinære, ikke tilbagevendende Udgifter een Gang for alle, som har kunnet afholdes af Driften i det paagældende Regnskabsaar, samt Udgifter til Indkomstskatter tillades heller ikke medregnet.

Ved Opgørelsen af et Firmas Nettofortjeneste forudsættes endvidere den ialt konstaterede Fortjeneste reduceret med de eventuelt pr. 5. Maj 1945 konstaterede Tab paa andre Leverancer for tysk Regning og med de for Tiden uerholdelige Tilgodehavender, der maatte være opstaaet. Disse Fordringer

maa, hvis Modregning finder Sted, tiltransporteres Staten.

Der er i Paragraffens 2. Stk. givet Revisionsudvalget Bemyndigelse til at ned sætte den efter de foranstaaende Bestemmelser tilladte Nettofortjeneste i Tilfælde, hvor Fortjenesten ved det samlede Arbejde for tysk Regning overstiger Branchens sædvanlige Fortjeneste paa Arbejder af denne Art.

Af praktiske Grunde har man fra Tilbagebetalingspligten undtaget Virksomheder, hvis samlede tyske Omsætning ikke har oversteget 50 000 Kr.

Til § 3.

I denne Paragraf behandles de Virksomheder, som efter den 9. April 1940 har foretaget Leveringer af almindelige Handelsvarer til den tyske Værnemagt her i Landet eller denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige eller til herværende tyske Firmaer eller til Firmaer, som har udført Arbejde for den tyske Værnemagt m. v. Bestemmelserne tager ikke alene Sigte paa direkte Leverandører, men ogsaa paa Underleverandører og lign. indirekte Leverandører, hvor Leverandøren maa forudsættes at have været klar over Leverancens Formaal. Endvidere omfatter Paragraffen saadanne Virksomheder, som har udført Varer til Tyskland eller tyskbesatte Omraader mod Betaling over den danske tyske Clearingkonto.

Selv om de Priser, der er beregnet for de heromhandlede Leverancer, maatte være i Overensstemmelse med den almindelige Prislovgivnings Forskrifter, findes det dog nødvendigt at foretage en tilsvarende Begrænsning af Fortjenesten paa dette Omraade som den, der er gjort i den tilladte Fortjeneste for Industri- og Haandværksleverancer m. v. efter Bestemmelserne i § 2.

Man foreslaar derfor som Hovedregel, at den Del af Fortjenesten, der overstiger 60 pCt. af den indenfor den paagældende Branche sædvanlige Nettofortjeneste, skal tilbagebetales til Statskassen. Ligesom i § 2 har man af praktiske Grunde foreskrevet, at Tilbagebetaling ikke skal kræves af Virksomheder, hvis samlede tyske Omsætning ikke har oversteget 50 000 Kr.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke, hvorefter Tilbagebetaling normalt ikke kan kræves med Hensyn til Leverancer af Landbrugsprodukter, Fisk og Frugt, der har fundet Sted gennem Ministeriet for Landbrug og Fiskeri eller de af dette autoriserede Eksportudvalg, skal be-